

[Første næstformand]

Det er ikke min hensigt at gå imod forretningsordenen og fjerne anden omgang, men hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror på, at vi nok kan finde frem til nogle regler, der fjerner i hvert fald en del – og forhåbentlig en hel del – af fiduserne.

Selve loven om indskud på etableringskonto er for mig for værdifuld til, at jeg vil fjerne den, fordi der er nogle fiduser tilbage. Vi skal ikke komme i den situation, at vi ikke bare smider det beskidte vand ud, men lader barnet ryge med.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Så vil jeg godt spørge hr. Bernhard Baunsgaard helt kontant: vil han være med til at begrænse etableringskontoloven sådan, at etableringskonti kun kan bruges i forbindelse med etablering af en virksomhed, hvor stifteren selv har sin hovedbeskæftigelse? Så er de fleste af fiduserne – de 95 pct. af fiduserne, som hr. Lykketoft snakkede om – jo væk, så er der reelt kun de 5 pct. tilbage. Vil hr. Bernhard Baunsgaard være med til en så vidtgående begrænsning?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Bernhard Baunsgaard for en sidste kort bemærkning, og derefter bliver det ministeren.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu har jeg jo modtaget mange underretninger oppe fra denne talerstol. Desværre har de ikke alle sammen været helt korrekte. Jeg ved ikke, om hr. Rahbæk Møllers underretning heroppefra om, at det kan gøres på den måde, er korrekt, men en af de ting, som jeg tidligere har nævnt over for hr. Lykketoft – derfor undrede hr. Lykketofts meget voldsomme overfald på mig – var netop muligheden af at undersøge, om man kunne stille krav om, at vedkommende selv skal være delagtig i den virksomhed, der etableres for en etableringskonto. Jeg vil gerne være med

til at undersøge, hvor langt vi kan gå i den retning.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Jeg er godt tilfreds med udviklingen i debatten indtil nu, fordi der er to ting, som jeg mener har manifesteret sig krystalskarpt. For det første: der er et flertal i folketinget for at bekæmpe misbrug og utilsigtet anvendelse af også denne skattelov. For det andet: der er et flertal mod det lovforslag, som er fremsat af fru Marianne Bentsen-Pedersen.

Jeg må indrømme, at jeg blev noget chokeret over hr. Lykketofts indlæg i sagen, hvor man brugte udtrykket, at den holdning, som regeringen har til dette forslag, var mageløs. Det er min opfattelse, at hr. Lykketofts holdning er mageløs. Den er mageløs gennem sin paranoide koncentrering om misbrug af eksisterende skattelove. Man skulle hellere koncentrere sig om det positive i skattelovene, for jeg kan forsikre hr. Lykketoft om, at der ikke er én eneste af de skattelove, der blev vedtaget i hans tid som minister eller i hans forgængers tid som minister, eller som vil blive vedtaget i min tid som minister og mine efterfølgers tid, som ikke på en eller anden måde kan misbruges. Denne trang til, så snart der er et eller andet misbrug, der bliver blæst op i pressen, at nu skal man altså ændre lovene og nu skal man gøre noget voldsomt i stedet for at koncentrere sig om lovenes positive virkninger, det er en måde at lave skattelove på, som er årsag til det komplicerede og usammenhængende system, vi har i dag.

Hr. Lykketoft sagde, at der var ingen interesse for ordningerne. Ja men hvor ved hr. Lykketoft det fra? Hvis vi ser på, hvor mange penge der indbetales på ordningerne, vil vi erfare, at dette beløb er stærkt stigende. Det svarer til de erfaringer, man har med alle ordninger: der er en tilløbstid, indtil det går op for befolkningen, hvad ordningerne indeholder, og hvorvidt man kan være med til det. Vi kan kun konstatere, om der er nogen interesse for ordningen, ved at undersøge, hvem det er, der benytter sig af ordningerne, og hvad pengene bliver brugt til. Det er netop det, som det udvalg, jeg har nedsat, skal undersøge og konstatere.